

Iancu Laura

Mennyből az angyal

Lakatlan házban
magány vacog,
üres vödörben jégszirmok,
szoptató asszony zsoltároz,
nyújtja kezét – hírért hozod?

Fogózik füst a lánggal,
köd a hóval.
Mit kezdjen, ki elázott arccal,
árnyékok közt is megmaradt,
nyújtja kezét – hírért hozod?

Némák szólnak, ha elhallgatod,
két megfagyás közt
a csecsemő,
háttal a mennyországoknak,
nyújtja kezét – hírért hozod
a megváltásnak?

Kolinda

Hogy úton vagy, nem tagadom,
El ne pártolj tőlem,
Szülöttem: éves fájdalom.

Kinek mondjam, ha neked sem,
Hozsanna, Glória! –
Befelé költött énekem.

Odakinn csörtet a hajnal.
Pogány ima a hó:
Mefagyott, vergődő angyal.

Hajnaltól reggelig

Sok csillag hullt éjjelt megint,
(nem fényesebb a föld),
S a jászolból senki nem int.
Ingem csontomig letépem,
S míg kakasszót hallok,
Panaszfalaid döngetem.
Varjú kukkant át a rácson,
Bántja a nyoszolya,
És bántja, hogy ázni hagyom.